

S o d w i n g.

Pismo tygodniowe

dla ludu ewangelickiego.

„Nowiny” wychodzą we Wrocławiu raz na tydzień, co czwartek. Zapłacać je można za wszelkich pocztach i u każdego listownego. Cena kwartalna na poczcie 75 fen. Za odnoszenie do domu przez listownego dopłaca się 15 fen. „Nowiny” zapisane w księdze pocztowej. Zeitungs-Preis-Kiste, qu. 62. Za ogłoszenia 15 fen. od wierbla. Kiedy należy adresować: An die Expedition der „Nowiny” in Breslau, Reichenberg No. 11

Na Nowy Rok.

Dzięku Ci niesiem, odwieczny nasz Panie!
Zeb nam dozekał dals rok nowego,
Błagamy Ciebie: miej o nas staranie!
Czemu, nad nami i broń nas od złego!

Dotąd Twoje dobro nas nie opuściła,
Od nieskończeli, przyprowadzi nas chętnie chroniąc,
A gdy Twoja mądrość i smutek zebrała,
To i pociecha nasz umysł pośla.

Który nie wspaniały na dary Twoje święte,
Na Twoje słowa, na Twoje upomnienia,
Na Twoje działania dla nas nepotele,
Którem prowadził chrzest nas do zbawienia.

I ziemskich darów nam nie odmawiałeś,
Dajże każdemu, co jest mu potrzeba,
Ku biednymi siłoti dla bliżnich wzbudzałeś,
By codziennego nie brakło im chleba.

Który m'ś miał wątpić, że w roku tej nowym,
Nam nie odmówisz swej świętej orieki?
Bogu Wszechwładynu, jest zawoże gotowy
Niedź punc ludziom i daj, i na wieki.

Dla tego z wiarą, w ufności wspaniamy
W przyszłość nieznaną, zależną od Ciebie,
Pełni nadziei, że w niej dostapiemy
Całk Twoich, o Panie i Dzieje nas w niebie

Ks. Splezynski.

Krótka nauka jak należy tu zbindowanu własnemu czytać Pismo Święte.

(Dodatek.)

Rozymbianie: „Jaże Bóg od samego początku tak cudownie jednej się trzyma drogi, okazując w tem najwięcej Swoją chwałę ze z naszego odb. z przyrostki i nieskończalno, piękne bogactwa, z nieskończego wielkie i wspaniałe obyczury. Mysiąco więc na chwałę Szwientego Dęgo postużyc, że ziemia była prosta i pusta, nim przez Niego została nieskończona i zamieniona na piękną i urodną.” Modlitwa: „Ah! utocham! Ojce, ileż znajduje w tem pojęciu, zastanawiając się nad mą niedołączną i zepsutą idotą. Daż mi tylko poznac me własne, naturalne zapobiecie, a wiem, że się wtedy uistniejsz nadarem i dozwolisz, aby Chrystus we mnie zamieszkał i abym nieślążony mógł starać przed Twoimi oczyma: Chętnie przeleż bym po luttne nad grzechami moimi; leż nich Dusz Twoiabb wyznać moich do Pana Boga. I nad lastemi wodami się unosi.” Roz-

myślając nigdy nie należy zaniechac załatwienia się nad sobą dany dla gruntuowego poznania je Słowa Bożego własnego gwózdu i dla przekłocenia całego ducha naszego podług przykładu zbawienia nauki.

6) Zač czytanie Pisma Świętego modlitwą rozpoczęć, wtedy ciągle modlitwy powtarzać, tak również modlitwy jatkościowe należeć. Przedmiot wiec do Boga po określonym czytaniu w taki lub inny sposób: „D' milostnym Ojcu niebieski, w potorce ośfadem Ci duchale, czekę, uwielbienie i dajesz, żeb raczył mnie w tace Swei, przy złachetnym manne Twoego świętego Słowa na duży mojej oręznię, potkryci i wzmożnię.” — Zapiski wypowiąć com przyczepiąc, Bokim palcem Twoego Świętego Ducha w serce moje i zapieczętuj tajowniną, aby szatan tego żudu nie wyrwał, leż abym wypowiąsto zaowat w dobrém i uprzejmym sercu iż tego w wieczności przed obliczem Twojym by radował. Amen.” Wszystko, co przypowiąsc na założenie zaczynać w modlitwie tręck odczytanego i w taki sposób.

7) Wierny Bóg doświadczaj wprawdzie lastki Swojej), a żwrdę ją zupełnie na taki u- cziącącego pobożnie Biblia weewnętrzny frakjem, wtedola i rozmaitimi utrapieniami, jak drogiem załadować Swei miłości, przez które stojemy się tu podobni Jego Spomi, ale kiedy taki silnym będzie skromniem do przeszczenia, a bardziej jeszcze do zaśmianowania i poczucia Pisma Świętego. Modlitwa, rozmybridliwi i utrapienie są to try pierwianstki czyniące człowieka prandzonymi nędrzeniem Bokim. — Skoro się przeciwności spotkają, czego to moralne (weewnętrzne) cyg fizyczne (zewnętrznego), powinno, że Bóg ci nanciąga żebat i daje doświadczenie, czegoś się z Pismem Świętem nowego, przypomni wiec sobie ustęp lub, wypol z Pismem, odnowiąc się do swej niewoli i potrafię. Jeslibib nie dobrze przypomnię nie mogł, węz Biblia do resi i przeczytać Psalm, albo też taki ustęp, jakiego wyniaga stan twoego duszy, a wkrótce nagleżesz pocieche. Kęc właściwie winie, nęd paniegi nagromadzić zapas wypowian Pisma Świętego, jaka starb. z tñterobib mogł zerać w raze potrzeby. Zekli znaleziesz odpowiedni wypol, odwrócić wtedy mądrość tego, co cię boli. (Bog, wypowiącże lastkę Swojej), a żwrdę ją zupełnie na taki u-

stęp i rogaż go dobrze i pobożnie w sercu. O, taże rożnoscie stanie dla siebie żrodłem żwierzy wody! a niezgodnie w kryżu je głębiej poigna, niż poprzednio.

Wiedz, że w końcu o ile odmierzysz światu, o tyle więcej przypięesz do poznania i przewiadczenia Słowa Bożego. O ile zaś jesteś bezież podług poządliwoci ciała i świata, o tyle będziesz w poznaniu Piątna Świętego niewidomym i bezrozumnym. Bog zaś Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojca Światłości, aby nam raczej udzielić ducha mądrości i objawienia do poznania Go, obwieścił nas do pojęcia celu powołania naszego i bogactwa chwali duchowej Jego dla Światy Świętych, oraz niezmiernie wielobogatego potęgi w nas, wieleżniej wobec skuteczności Jego moc, ofażanej w Chrystusie wskrzeszeniu Go z martwych i powiadomieniu po prawicy Śwej w niebie, stademie nieskończonych wobec i chwali, odąd aż na wieki. Amen.

Cabliczka pisma świętego.

Grodzian 30	R Luf.	2, 33—40.
— 31	P Gal.	4, 1—7.
Stryczek 1	R Luf.	2, 21.
— 2	S Gal.	3, 23—29.
— 3	S Job.	14, 1—15.
— 4	P	14, 16—22.
— 5	S Psalm.	96.

За darmo

może od nas dostać każdy, kto sobie na przyszły kwartał „Nowiny” obdaruje, nie skrypując kciukami:

- 1) Wielka Wygrana. 2) Jan Pastora.
- 3) Obrąt z życia. 4) Motta, albo też:
- 1) Półóż do Jezusa z pięknym obrazkiem i 2) Chrystus hetnie przyjmując grzebniów.

Młynarczysk.

Zarzeczenie z niedawnej przeszłości opisane dla ludu Walerya.

(Ciąg dalszy.)

To też jak chłopcy do Anki, tak dziewczynki bawiły się przy fajcej spokochności do Małkowic. Durka, i jacejkę po wózku, ale nie było bardziej do podobania.

Ale on na to nie bał; co mu było w głowie, to trudno było przejrzeć, bo fakty był nieruchawy, i nierożny, trochę futawy na nogi, — stał dziewczynki, wabiąc go janusie, śmiały się z niego pociechą.

Trzeba chłopaków było potomstwo i chyb, że nikomu, jak to mówią, wobec nie zamagała. Anka było jednak, że mu Anka wypadała w oko, bo kiedy się z nią spotkał, w dajeł ponadzenie przy jakiej robocie, albo też w niedzieli w kościele, to patrząc się na nią, jak w obrębie.

Bogumił z młynarem byli sobie starszy przyjaciele, a choć mógł Manta dla swego jedynaka osiąść Bog wie jakiej żony i kiedyś dostał, której tylko zaprasza-

Ma łoszka przesyłki trzeba koniecznie wypłacić znaczek pocztowy (Briefmarken) za 10 fen., dostawy adres i kwotę pocz. ovv. je „Nowiny” są obdarowane.

Dostawne numera tego kwartału z pocztą powieści o Mlynarczyku będą nadalne na przesłanie nadostawne.

Bracia! Koniec roku się zbliża, prosi Was tedy redaktor umielenie, żebyście za dobę „Nowiny” zapisały na najbliższej poczcie lub w listownym. Trzeba też to zrobić wnet, gdyż w ostatniej chwili poczta ma wiele robotu, a wtedy powstaje zamieszanie, opóźnienie, a dla nas turbawa. Gdyby gryfiebowie urządzili na poczcie, lub listowny (Briefträger) obdarowanie na „Nowiny” przyjął nie chciał, to prawni zarzą nam o tem donieść, a powdano sprawę do wyższej władzy.

Wielu pytanie „Nowiny” pytalo, ale nie wieǳia, jak to zrobić, a to rzeka jest prosta. Powie się na poczcie lub listowniowi: „Bicie um die Zeitung „Nowiny” aus Berlin”; zapłaci się 75 fenigów i 15 fen. za przyniesienie do domu swojego, dostanie się połutwionego, że „Nowiny” zostały obdarowane i rzeką listownego.

Przyjaciel naszych, który tylekto nam swoją przyliwość ofałali i który przeżerzy, że „Nowiny” są koniecznie potrzebne dla ludu ewangelickiego, — by śniał się tym nie udzielić i nie pożądał biać pomiedzy nieskoślo — prosiśmy, abyż po nieskoślu „Nowiny” innym do cynthia, przedpłatając i dla siebie i dla drugich „Nowiny” zapisały. Na prośbę moją od nas każdy z do końca tego roku dostarczać „Nowiny” za darmo, byle po nie do nob napisał.

„Nowiny” obdarowatać można na każdej poczcie w Prusach i w Niemczech i wszędzie na cały kwartał tytułu 75 fenigów, z obyczaj w domu pod przepaszką wprost z ekspedycji 1 markę.

Z serdecznym pożdżeniem
Redaktor.

gnał, on jednak miał w myśl dla niego Ankę i ponoć już z Bogumiłem ufolój pomiedzy sobą te sprawy. Można więc było fałej niedzieli ozetować, co Manek obwiniał w hacie Bogumiła.

Naturalnie było o tem w hacie gadanie, i kwaterowa przesładowała Ankę, że się zamęstowała.

— Oi! — mówiąc — zgadnij ci ja, co to po głowie chodzi!

— A ty zgadnij — rożekniała się dziewczynka.

Smiech jej jednak nie był bardzo szczyry, bo przy stole siedział właśnie Janek i jadł wieczorną posiłek; a ona, patrząc uśmiechnięta na te czarne fedory młodów w kwarze ogorzała, jego tylko miała w myśl.

— Zatożo się, że chłopak, — ciągnęła dalej Marciniowa, której żałoba trzymała się jakty.

Janek odwrócił się nieznacznie, i co tam miał w myśl, to trudno było wieleż, bo głowę pochylił nad miąką. Ale Anka zarumieniła się, jak wińska, i mrucnęła coś, zakrzepiącąszy się otokołomina.

Sąd przysięgły w Ełku.

5 Sprawa dotycząca się przecin Hilerowice, właścicielowi restauracji nad jeziorem Leckim i grafowi Konitzowym pochodzące z Czech, który odszarpnął byli o pozwaniem i zabiciu gerafraja Myslera z Ełku. Mysler 7 maja dostawany urlop pożądał do onej restauracji; tu obieki dobra podał i pożubił się z innymi gośćmi. Godzinybarz nie mogąc się go inaczej położyć, myrznąc z powodu Kuniczka go za drzwi i odesłał mu palasz, którego gerafrater już chciał do owej obrony usiąć. Nie obeszło się przyjemnie, że gospodarz i gerafrater siedzieli w jednej winie; budzowie, jakich zasadził godzinybarz, nie dluż potem gerafrator leżał na ziemi, gdy tenże od razu zsunął się do brzegiem jeziora jako topielec. Dotarły wiec p. i k. że złomią gerafratora myślni, i duża odnalazły i wyrzuciły do jeziora, aby zatrzymać blad morderstwa. Utoł obaj nie przysiąwali się do jednej winy; budzowie zabili gerafratera sam sobie, życie odesłał.

6 Sprawa. Przed rokiem oddana została pięcioletnia Minna, córeczka po latach Mysler z Czernowic, pod opiekę godzinybarza Senęczeńskiego. Ten opiekun miał to być człowiek bez serca i litości; był dżewyczynie grubemi pretami i rymiem i kapnął w sieci w zimnej lat lodowodzie. Gdyby gerafrater skutkiem tego zgaszczał torcę bardziej chorzeć, oddał je krótko przed Bożym Narodzeniem Kubłowskemu, o którymże je był zafascynowany. Wysokim godzinybarzem był, aż do końca życia, kiedy zmarł. Wtedy gerafrater zmarł w czwartej godzinie rano, i w 4 tygodniu umarła Senęczeńska dla tego stanawia w gruncie t. r.

— Albo to nowina, — wręczył Marcin, — że dżewyczyna myślał o głosach; powiedz jej lepiej, jak ten głosień wygląda, to będzież mądrzejko.

— Szczęsi przeczy nie taki czarny, jak nasz Janek, co to do cygana podobny. Moje ten, co siedzi w głowie Anki nie taki sprawny, jak potrzeba, ale to ja ojcowiści i że statkiem, na kobięce cytat umie, a jak poidzie za niego, to będzie miała i statek i wozyczkiowe pełne kathy.

— Albo mi to u tutajla ręce brakie, — przerwala dżewyczyna.

Janek nie rzekł nic, ale, gdyby kto był patrzał na niego, zobaczyby ją tą dwiema wpraw na twarzy, a resztę, która nieścis do uświetni, opadła nagle.

Przez chwilę nie słyszał, co molo niego mówiono, bo w uszach mu żałumiato, a potem żernat się, postawił molo pełna jadła,tał, o malo się nie rozbijał i odszedł przed nim frakiem.

Graże jednak chciał mieć, nie miał o tem pojęcia.

— To jemu się stało, — opiątał Marcin i pobiegł za nim.

przed sądem przypiętych, ale został uznany niewinnym. Wysok ten ugnął jednak sąd w Epiku za niechlubny i kazał sprawę jeszcze raz rozpatrzyć. Skutkiem tego S. teraz na 6 miedzecie wiejskim siedzą.

Wiadomości z naszych stron.

Wrocław Mingle tedy Gody, święte uroczyste, których nadzieja z takim upragnieniem wczęszają starsi i młodzi. Tego rotu brakowało Godes, właściwego im uroku — mrozu i śniegu. Boże Narodzenie bez tych przydatków nie wydaje nam się być prawdziwe, jest jakby świątynia bez ołtarzy. Czarne Boże Narodzenie, a białe Wieńcowe, mówi przystawie, wecale to nie dobre widoki.

Wolność. W niedzieli przed Bożym Narodzeniem obdarowanych zostało 70 tysięcy ubogich gwiadką. Pan pastor Egiptu przemówił śśobownie do uroczystości o na żałobinie odśpiewano pieśni nabożnej. Dzięćcego mocno uradowane dżerzyły domu uświetni, struści uświetnili.

Szczepna. Miasto nadże siły 2178 dusz, a mieszkańców 1637 ewangelicków, 501 katolików i 40 żydów. W roku 1887 było zameldowanych 71 chorych, 17 ślimków i 50 przypadków śmiertci. Koni liczono w miesiącu 176 i 321 sztuk (topy) bydła.

Strzelce. Za pobicie władnego 75-letniego ojca i macocha skazany został gołębierz Długosz z Grodzisku na zapłacie 30 marek karp. 30 tygodni albo batów w dobutku tejszy nie skrócono.

Pozajewa. Piotr Gamenda, zecer, pochodzący z Galicji, dostał rożas odwozowej nielicznych państwa pruskiego. Z dniem rożas dostał uczeń piecza Lipnickiego.

Ck. Od czwartu do czwartu pojawiają się w majestekach horazy, które z Polski pochodzą. W Szczecinie zastrzelono przed godz. tatego zabójcęta i odstrzelono

do naszego miasta. — Tak wszedł tak na Majestrat wiele jest latwów, aby dzierżawić. Powiedz im, że się z tą ożenią, a zaraz wieczera i na koniec świątina wiele znaja i ktemu żeniącą się w myślach powstala. Tak też do pewnej panny dawał się przeźwitej zimy, jeden majsterek i począł bardzo się do niej umiągać. Panna żenka w domu przyjęła, gesiela, wielegniewała jak tyle mogła. Przez zimę nie mając się gdzie podziągać wiele majsterek okupowały miłość, ale gdy nadzisko lato, dzisieju mu serce i pożądał dalej na wódce, panny poniechał. Ostatnim był nie jarządy w takich rzeczach.

Królewiec. Przed dwoma miesiącami skazany został tutejszy kantaliście Jan Budnik za cieńskie powiewanie swej jenicy na pot róku do więzienia. Zona jego ma widać cieńsk serce, bo dozyczyła wszelkich staran, aby mając się zostać ulaskiwiony. Gospodar na sklepku zajął jej proshy uagniania żadost jej gorącym żeniemion i ulaskiwili Budnika z tem zastrzeżeniem, że natychmiast wobudzić ma mają do kogo, gdyby jeszcze raz żony swą spowiewał.

Wiadomości ze świata.

Berlin. Najażniejszy cesarz był w sobotę w Szczecinie, gdzie się odbyła uroczystość poświecenia horyzwy. Następnie dnia, to jest w niedzieli, powrócił już cesarz do Berlina.

Najażniejsza cesarszona Wiktoria, wdowa po cesarzu Fryderyku odziedziczyła piętnią misję. Krózgna Galeria zapisała jej testamentem 10 milionów franków czyl 8 milionów marek. To wecale nie zla gwiazdka.

Sejm pruski zbiera się 15 stycznia w Berlinie. Uroczyste otwarcie sejmu

— Coż to, tobie Janku? — zauważył. Janek już miał czas się usiłować.

— Gdzie? — odpowieli spotkając się, choć głos mu drżał trochę, — zdało mi się, że się czarna krowa dobiwiała w okolicy.

Poszli obadwaj do obory; krowa stała na swoim miejscu i wzroksto bydło było spotkowane.

— Zdało ci się, Janku — rzek Marciniu.

— Zdało mi się, — powtórzył parobczak.

Nie powrócił jednak na wieczernie, tylko pożegnał, gdzie go ożycy poniosły.

Anci tdy żartów nie było. Zachmurzyla się i nie odpowiadająca wieciej bratowej, która jednak, zwrzającą głowę, nie mogła utrymać jęzora, i nieudanemu mówili o miłostliwości Kurta, aż wreszcie odeszła się starszy Bogumił.

Dalabski potosi, Marciniowa! nie trza ryb łowić przed niewodem; jak Małżonki przysiągały światów, to będzie o czem gadać, a teraz jedzycie niema co.

Anta miała wielką ochotę rozplakać się,

przygąbać ojcu do kolana i prosić go, by jej nie mówiono o miłostliwości brata; ale nie śmiała tego uczynić. Pomysłała więc ona taki, iż niema potrzeby ryb łowić przed niewodem.

Ala najazująca była niedziela; przygotowała naprawdę i nie mogła już było dać się odwozacji odskodać. Przygotowała wodkę na stole; połknęła się, okrążyła, bratorew; przemówiła piętnie rosnącego Anta, by chociaż kropelki, na zasadzie brej woli, z ich ręki wypłyły.

Anta ploniała się i wzdrzygała, jak zwyczajnie dziesięcieta. Braku nikt na to nie uważał, bo to już taki obyczaj. Wdrożaniom jednak tonica niet było. Przemówiły światy, przemówiły i ojciec; a ona rzuciła mu się do nog i prosiła, by jej nie wzywanovala, iż chaty nie wypływał, obrem nie oddawała. A mówiąc to, płakała tak bardzo, iż myślały kto, że jeź grozi strasznym niebezpiecze, a nie żab, że po długim daremnych sporach, światowie odeszli obrażeni. Marcini i Marcino-

mu nadstąpi w obecności cesarza i przez oboźne obezpracanie nowej koronowej, w której wyłożone będą sprawy, nad którym położone mają rozwijać obrady.

— Z Atryki nadeszły dwie ważniejsze wiadomości. Pierwsza była ta, że Anglia z pomocą murzynów pokonała Sudanę, który, przede wszystkim, arabów mogą obronić na dyle, a druga, że dważ Ingwir, Stanley i Emin Paşa, który od kilku lat odcięci od reszty świata w króluje Atryki z sieciem otoczeniem podwójowali i dawno już ich uważały za umarły, teraz się przybili przez nieprzejazdne dolice i ludy, połączycy się z sobą i zamierają wydostać się na brzeg kraju.

Austria. Sejm austriacki przyjął nową rolną wojskową, winiędiong przez rząd, na moc której były zbrojne państwa znacznie powiększone będą. Austria mała na wschódzie Rosyę, a na południu ludy, które wojnie z Rosyią pomagały w wojnie z Atryką, musi się mieć na baczności.

Serbia. Ponowne wybory w Serbii nie wypadły pomyslnie dla króla Milana. Zwycięzcząca partia rosyjska czekała, to do końca po stronie królewskiej Matallii i opierała się o Rosyę. W Serbii obawiają się rojów, które wojnie z Rosyią pomagały w wojnie z Atryką, musi się mieć na baczności.

Włochy. Piłsudski już, że Włochom zbyt nafc nie moźna, bo jest to naród porwowy i zwinny w swoich ucieczkach. Nie dawno, gdy cesarz nasz był w Rzymie, pod niebiosa wypuścili przemigłe z Niemcami, a teraz utworzyli się tam towarzystwo, które wzbogaciło się micta na to przemigłe, dopominając się, aby Włochy czły razem z Francuzami.

Francja. Wielki przedsiębiorca franc-

wa gadał na stołówce, a starszy Bogumił śledził marofiny na lawie, środze nierad temu, co się stało.

Anta oczarowała go fortunem, ale Bogumił a prawdu ożycy te było ślicze.

O park królowy za hatal, stąd Turek, oczekując na to, co się stanie. Nie miał on dotąd żadnej przyczyny wątpić o swoim powiedzeniu, a przeciż serce było mu niezłopotomne. Ojciec i matka jego wypuścili w myśl Anta, co synowa, i żadniemu z nich nie myśl nie przyszło, by ona odzuciała ich światów. On sam też nie pomagał tego taki. Gdy żużałko wiec, że zaniedbał radość, w pierci jego robiło niepołoski, tem wieleż, iż dłużej czekać muśiał.

Kiedy Turek szedł tutaj, spotkał Janę, który biegł drogą, nie bacząc na nic; potrafił go i nie wąszał tego, a potem niet wiecej nie wypuścili już od Mosiów. Ojciec sat na melach, i zgas dłużej iż sat bardzo, iż żądził, iż ranę już dwiata powinien, a kury jedzycie nie żąpiąty.

(Ciąg dalszy nast.)

cuści. Według, ten który dał kopię kanal kuski, lagaczy morskiej z morzem śródziemnym, chciał sam kanal dać wykopać w Ameryce, żeby przez sam kanał do Ameryki z Atlantyku do niemieckiego oceanu przepłygnąć można. Nie dofał jednak tego wielkiego dzieła, spotkane bowiem wiele milionów franców. Wielkie gild w kraju oburzenie, bo pieniądze na to przedsiębiorstwo skołowały wielu, a teraz pręga nie utonieć dzieła pieniądze wyzuconą jakby za głos.

Rozmaitości.

* (Sławny weder, czyli wędrowca jednego rzeką i rzeką przewiośkiem Wilsa, i jak mu pożądano mylnie) Próba żegary lubowej z pod Miedzyborza, Specowa i Byczyną, wypada pastor Robert Fiedler — (Dofałeczenie).

Dzisiaj dalej, potkał kota swego, to jest wilka postrzelonego, i obarczył go bardziej graniomego. A coż ci się, mój bratku, stało? Wędź dobrze, że ci się całe nogi nie urwalo! Oto, wiadomość nowej mi potrafieli. Zobacz ich garzą dzbali spitali! bo sam w tych kraich już tak wymyślają: dieci kat na rycie na nas żastaniali, i po labach wiele doby pożryli, żebymu w nich karki sobie krecili.

Dzisiaj wreszcie wędrowiec od falewego, potem się udał do mylna jednego. Zakt tam narzekanie wędrownego przerwał. Już bych niktom niegrawać nie radził, bo mu już takie będa dofiniszni, i kiedy wąpieli się z niego oficjalni, i kiedy mu zyskały powiatowymi, że dawno nie ma żołtawów. Zatem wlaż do mylna i stanął na progu, nie zdziż niktogo. Chwala Panu Bożu! Dofałeczenie się, objeżdżał co było, żeby jego faldun uspołosić. Wyłot tam tylko opesti nie wiele, nic nie wieczej jak trzy wiele, i począł ja zgryźć, bo mu się zreel działo; a w tem co wielkie niezdecydzenie poftalo. Tak mylni go obarczył, wująca farba, a po cokolwiek pomyślał, ty tu wlaż do mylna megó! Tak się zamierzył prosto do ucha, dżin, że on wędrowny nie oddać ducha. Dobraż dżabla żądał, siebie nie tak uważań, jedzie maz raju w kraje prerażaj. Nie mogłeś ty wująca farba, i mówią mi pięknie: a wyżejże ty raju (zaraż).

Po całym świecie nowina ta słynie, że Wileń wędrownego żałubi we mknutie.

* Go kraju, to obyczaj. U Mongolów jest znaczeń najstarszego wykowania w rozmowie wyrządzić się o sobie w najbardziej ponizającym, a o sobie swoim w najposzlebszym, najbardziej napudzającym sposobem. Rozmowa taka bywa często bardziej śmiająco — i tak naprawidłko spotyka się dwóch przyjaciel: „Każde się mówią mój dostojny przyjaciel, wyższych i sławnych Gwang?” — pyta jeden. — „Moje niesięgane cielęta mówią dla tacy dobrze, jak pozwalać ją to oto oficerzowemu” — odpowiada nam „Gwiazek” wojennej terei: „Waższa wojnańska i świętna palac!” — Wskaż piękną rodzinę powiększyła się.

Odpowiedź: Red. S. Grygier w Wołowie (Wołowa).

tymcząskiem niejawadnie: „Moja jedyna kieniasta stoi w Luchan.” — „Nie, offada się twój i pieczęt utonąć idot!” — „Czy ważna urodzina małżonka cieszy się pożądaniem gromowym?” — „Dzieli się! Ta odrażająca stara gato, winica niejewa się dobrze.”

gli i dobrze rozwijali; ci żabi co wskutek bledni nie mogli dostać znalezów, nie potrafią buja drugi raz rozwijania nadoblat, pośliczymy im to tak, jakby drugą zagadkę dobrze odgadli.

Zagadzani zagadkowem i ogłoszenie nagród będzie w następnym numerze.

Ostatni

w tym roku i w tym kwartale dzis wydany numer Nowin do nadzoru cywilistów, będący im zarządem w zasadach nadzorującym nowy rok, zdrowia, bezpieczeństwa i przede wszystkim błogosławieństwo Bożego.

Nocą starz, dobiegający kresu, śmuł po wioskę gąb żaławy po sobie wprowadzenie śmiertci dwóch cesarzy Wilhelma walczonego i Fryderyka Szlachetnego. To jednak na jego głowach powiedzenie trzeba żyć nam pożbi zachować, uchronić od wojny. Wiele było obawy, co się zmieni, gdy Wilhelm pierwosz ojca zamknę, wiecżej jeszcze, gdy po tegorę śmiertci son jego syna Fryderyk tańce legi w grobie. Ależ taki żaławy żaławy, że żadne zwariowania żadne niepotrzebne dobro po kraju nie zaprzeczyły. Młody cesarz wsparły radę starzą i doświadczonych slug, ujął rzadko w młode dlonie i poświecił i kierując patrzeniem na podium świątyni.

Có roczek nowy, co przypłoszył nam przyniesie, ktoż to odgaduje jest w stanie? Tak na żałodzieje jał i na wschodzie wiele staje się żartardnia z nam, dla tego czajimy nam być tręba, użby winietę w górze, i grudzień nie żałopiać w popiele jak miodi przypłoszy.

Tot kolwiet się stanie, to „Nowiny” po brandy, trutto a proximata, donioszą o wskutekem dalekiego śmiała i z stron rodzinnych. Od Was zab, tochni Bracia i Siostry zoleż bezpiec, cyp dacie, ojciec „Nowiny” dalej wpodoboz. Wydrożasz żalut wiejski, jeżeli żałuby czeknie się z żałutem dołożyć starania, aby „Nowiny” wydrożysz byhs znane i czystywane, kiedyż użyciu ewangielistów uważa się to sobie powiniem za obowiązek, popierać i rozßerżać swoje wiadomości, a nie obce.

Baczność!

Już po rozesłaniu kartek obstatunkowych zawiodł nas urząd pocztowy, że „Nowiny” w śledze pocztowej teraz na inne miejsce wpisane zostały i że obecnie stoją pod rubryką:

II Abtheilung qu. 62.

Gdyby wieś irygant na poczcie obstatunku na „Nowiny” z tej przyczyny przysiąć nie chciał, że pod tym numerem, co na karcie obstatunkowej, „Nowiny” w śledze pocztowej nie są wpisane, to trzeba mu grzecznie powiedzieć, żeby żałobcy II. Abtheilung qu. 62 a znajdzie.

Zagadki

roz leżącym umieszczać, bo w drugiej jest omelta. Samoż, „to” powinno stać „bo”. Niektoż cywilniczy klątwa ten też spotkze-

Jagadzki.

Pierwsza:

Godny jest cypte, jestem mile, Ma śmiertcią są miejscowości agnisi. Wszystko mię na świecie zna, Do wąsztu żąć mnie źba. Jestem w domu i na dworze, Bezemnie nie żdę nie może.

Druga:

Kto następującą ślaby: Re — la — wa — bo — na — ki — cia — so — do — ru — vta. Tak żał, żeby to mądrze przeczytać można? (Nadeślał dla „Nowin” J. Sitko z Wardzowic.)

Za dobre rozwijanie wyznaczamy iato nagrody 10 Młodzieżowów troszczą Twardego w pięknej oprawie ze złotocennym brzegami. Kto nie odgadnie, a jest abonentem „Nowin”, może dostać inne województwiane świąteczne. Na przesyłce trzeba zawsze dodać markę pocztową za 10 fen.

Kazania Ziellego,

zdobione obrączkiem Rz. Ziellego, polecam jako bardzo dobre i tanie wszystkim naszym polskim Ewangelikom.

Sławni i piękne Kazania Ziellego obejmują okolo 800 stronnic i należą do najpiękniejszych i najsławniejszych do tego czasu wydrukowanych kazan.

Cena wynosi tylko 5 marek.

Wszelkie zamówienia i przesyłki pieczętne należy się przesyłać tylko pod adresem:

J. Witan, Buchdruckerei,

Bręslaw, Rekerberg 11.

Do liczne zamówienia uprasza
z szacunkiem
J. Witan.

Oznajmienie!

Niektórem podaje do wiadomości, iż „Kazania Ziellego” dostał już fałdz, kto sobie takowem dawniej u mnie zamówił, lub też polowe albo całą sumę był nadostat. Ziellego był jedzżeż to taki, który się sobie zamówił, a do tego czasu jedzżeż iż nie odbierał, tego proście się do mnie zgłosić, a natomiast jeź obierze.

Zarazem wypowam uprzejmie wąsztach tych Szanownych Obiorców księgi kazanej, którzy jedzżeż potomu i całą sumę mają do zapłacenia, aby takową zechili nadesłać.

z szacunkiem

J. Witan.